

Пристигна и Неронъ. Тржбитъ засвириха и въ дъното на арената решетката се вдигна. Показаха се чифтъ рога, а после цѣлото туловище на грамаденъ бикъ.

Но, о, — ужасъ! Върху гърба на бика лежеше въ безсъзнание, вързана Марчела.

При нейния видъ върниятъ слуга забрави нещастieto си. За моментъ той вдигна очи и ржце къмъ небето.

— Господи, дай ми сили! Подкрепи въртата ми въ тоя труденъ часъ!

И презъ сълзи, той видѣ, тамъ горе, далече въ синьото небе Спасителя, Който го благославяше.

Дивото и огладнѣло животно промуча и пристѣпи напредъ. Клавдий се сепна, стана и съ бавни крачки се отправи срещу му. Бикътъ отвори широко очи, сви желѣзния си вратъ и се приготви да забие рогата си въ тѣлото на християнина.

Въ единъ мигъ, обаче, Клавдий се спушна и хвана съ здравитѣ си ржце рогата на животното. Започна отчаяна борба. Всички изтрѣпнаха. Дори коравиятъ и безсърдеченъ Неронъ потрѣпна въ ложата си.

Въ единъ удобенъ моментъ, Клавдий напрегна всички сили, навѣ главата на животното и... то се струполо, издѣхващо на земята. Той бърже развърза своята господарка, взе я на ржце и застана въ срѣдата на арената.

— Милость! Милость! — ре-вѣше тълпата и очитѣ на всички се отправиха къмъ Нерона.

Неронъ замълча за моментъ, замисли се и после бавно вдигна ржка въ знакъ на милость.

Тълпата наново оглуши амфитеатъра, а Клавдий, съ Марчела на ржце, бързо напушна арената, шепнейки:

— Господи, благодаря ти! Велики сж Твоитѣ дѣла.

„И ще бждете мразени отъ всички, заради Моето име, но който претърпи до край, ще бжде спасенъ“.

(Еванг. отъ Мат.: гл. 10, ст. 22).
